

8 THÁNG 3 CÀNH HOA CHO NGƯỜI ĐÀN BÀ

TRẦN VIỆT NHÂN

Ngày 8 tháng Ba là Ngày Quốc Tế Phụ Nữ. Một lời chúc "luôn tươi đẹp và sớm thành đạt những ước nguyện trong đời" được gửi đi. Người được chúc viết: "Cảm ơn anh, dưới "danh nghĩa" một phụ nữ Việt Nam trong Ngày Quốc Tế Phụ Nữ xin thành tâm cầu nguyện đất nước sớm có được công bằng và tự do, và xin chúc các nam nhân Việt Nam, riêng anh và những người cầm bút trong chiều hướng xây dựng một nền dân chủ cho đất nước, luôn vững bước và tinh tấn trên con đường bảo vệ quyền sống của người Việt Nam". Lời phúc đáp nói lên ước nguyện về thời cuộc hiện tại.

Nói về ngày phụ nữ là nói về người phụ nữ. Tự trong lòng mỗi người đàn ông chân chính đã vẽ nên hình ảnh người đàn bà lý tưởng: một người đàn bà đẹp từ phẩm chất đến nhân dáng. Đó là hình ảnh một người đàn bà chân thật, có lòng nhân hậu, biết tự trọng. Không là người đàn bà chỉ biết đặt cái tôi lên trên tất cả, dùng tim óc tạo thủ đoạn để mưu lợi riêng. Không là người đàn bà dùng mưu chước làm giàu, đánh rơi nhân cách để bằng lời nói và hành động giả dối dụng tâm đạt được mục đích của mình.

Người đàn bà và lòng nhân.

Trong email chuyển gửi đến thân hữu của mình trong những ngày vừa qua, một người đàn bà đã đưa vào "Câu chuyện hai anh em thằng bé đánh giày và một người giàu có". Email của cô mang nặng những giọt nước mắt xót xa chảy theo giòng chữ viết, thương cho thân phận những trẻ em mồ côi nghèo tại Việt Nam. Cô là một trong những người đàn bà nhân hậu, không chỉ biết khóc mà còn biết hành động để cứu đói những người nghèo khổ. Những bài viết cô chuyển và những email cô trao đổi đã hun đúc tình người trong lòng kẻ khác. Câu chuyện kể về một ông nhà giàu động lòng trước hình ảnh lam lũ gầy còm cơ cực của một thằng bé đánh giày, đã chấp nhận cho nó đánh giày cho ông với số tiền 5.000 đồng. Khi trả tiền, ông không có bạc lẻ nên phải đưa cho nó một tờ giấy bạc 200.000 đồng. Thằng bé không có tiền thối, đã hứa với ông sẽ đi đổi tiền và trả lại ông số tiền dư. Thế rồi nó biến mất. Ông nhà giàu chua chát mỉm cười với chính mình "Đời là thế, kẻ nghèo đói thì gian lận, cướp của trắng trợn là chuyện chẳng đáng ngạc nhiên". Nhưng ông đã làm! Tối hôm đó, đưa em trai nhỏ tuổi rách rưới ôm yếu của thằng bé đánh giày xuất hiện tại khách sạn ông ở và trao tiền thối lại. Để rồi sau đó đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, ông được nó dẫn đến nơi anh nó đang thôi thóp thờ sau một tai nạn lưu thông, khi băng qua đường đổi tiền để có tiền thối lại cho ông. Thằng bé đánh giày yếu ớt cầm tay ông và thều thào xin ông thương xót cho em nó được đánh giày cho ông trong thời gian ông còn ở chơi tại đây để có tiền mua cơm. Nói được lời trần trối đó, nó trút hơi thở cuối cùng, để lại đứa em nhỏ dại bơ vơ không nơi nương tựa trong cuộc đời đầy bất công này. Những giòng chữ viết ướt nước mắt không đổ thành giọt của người đàn bà đã xoáy sâu trái tim người đọc lá thư cô.

Người đàn ông giàu có đó thực sự đã nhầm khi vội vàng gán cho thằng bé đánh giày nghèo khổ một "bản án", cho nó trở thành kẻ vô lại gian tham xảo quyệt. Ông đã làm, nghèo không đồng nghĩa với mất nhân cách. Điều này đã cho thấy rất rõ ở hàng ngàn hàng vạn người Việt đang nghèo đói trong nước. Trái lại những người giàu có trong nước mới là đáng kinh sợ. Đặc biệt những kẻ làm kèn kèn rút rĩa mạng sống người khác, như câu chuyện một con kèn kèn doanh nhân. Doanh nhân là người buôn bán, họ giàu sang có địa vị nhờ có đôi mắt giỏi thấy được tiền và đầu óc giỏi tính toán để kiếm được "một vốn bốn lời"! Người buôn bán giàu có phải có khả năng thấy được cách làm ra nhiều tiền và những mối lợi họ có thể dành được. Không phải hễ là doanh nhân đều giàu có và mất lương tâm, nhưng những doanh nhân hợp tác với nhà nước có tiền bạc có chỗ đứng vững chắc thì hoặc là do dính líu vào tham nhũng bất công hoặc do bán linh hồn cho tiền bạc và lòng tham, sẽ là những con kèn kèn doanh nhân.

Có phải chiếc iPhone có vỏ bọc bằng 4 lượng vàng 18k, được gắn 590 viên kim cương, là sở hữu vật của người đàn bà thuộc sở hữu của người đàn ông quyền lực nằm sau sự tham nhũng bóc lột và tàn ác của một chế độ?!

Những người đàn bà giỏi len lách.

Không biết phải nói sao, bức tức, đau khổ hay uất hận, khi đọc những bài viết trong thời gian vừa qua về dụng mưu qua hành vi len lách của một người đàn bà là "Con Kèn Kèn Doanh Nhân", tác giả của một tác phẩm kể lại cuộc vượt sóng của một số thuyền nhân vào năm 1986. Là một người Việt tị nạn xuất thân trong cộng đồng hải ngoại, người đàn bà này đã thực hiện

việc xuất bản một quyển sách thu góp những câu chuyện kể của gần 40 thuyền nhân vượt sóng đi tìm tự do sau khi Đảng Cộng Sản (ĐCS) xâm chiếm và cai trị Miền Nam Việt Nam. Người đàn bà này đã khôn khéo xảo quyết tuyên truyền cho ĐCS VN bằng cách dùng chính sự nghiệp cá nhân của bà ta để bồi họ cuộc vượt biển của những người dân Việt đã đi tìm cái sống trong cái chết.

Xuất thân là người tị nạn, tác giả có cơ hội gần gũi những người tị nạn tha hương, ngộ ý muốn nghe kể và in thành sách những câu chuyện vượt sóng thương tâm với mục đích "viết thành trang sử của người tị nạn". Mục đích này nghe qua đáng hưởng ứng, và nhiều người đã tham gia kể lại những câu chuyện đau lòng của những cảnh đời ngang trái khổ đau, mà cá nhân họ là những thuyền nhân đã gặp phải trên đường vượt biển tìm tự do. Nhưng, sau khi sách đã hoàn thành và được đem bán, dụng mưu đen tối của tác giả đã được thấy rõ qua lời tuyên bố của bà ta với báo chí của nhà nước. Và ở hải ngoại đã có người lột trần mục đích của tác giả "kèn kèn doanh nhân" này.

Hành vi bẻ cong ngòi bút của tác giả "kèn kèn doanh nhân" trong trường hợp này là việc tô son điểm phấn cho nhà cầm quyền Việt Nam hiện nay qua việc tuyên truyền một sự kiện phản lương tâm và phản họ tộc. Qua lời tuyên bố về thành quả cá nhân trong công việc làm ăn gần 10 năm nay với sự trọng đãi và nâng đỡ của Nhà cầm quyền VN (NCQ VN) bà ta kêu gọi người tị nạn đừng do dự ngại ngần mà hãy mạnh dạn hợp tác với nhà nước như bà ta. Qua hành động và lời tuyên bố của bà ta về quyển sách và công việc của một doanh nhân thành công rực rỡ nhờ đảng và nhà nước, bà ta đã cố tình chứng minh, rằng gia đình cha anh chú bác của chúng ta trước đây đã "vội vàng" và có "thành kiến" đối với NCQ CSVN vì thế đã có quyết định bỏ xứ ra đi, do đó chúng ta đã phải chịu những thảm cảnh đau xé lòng do chính chúng ta tạo ra. Bị hải tặc Thái Lan hãm hiếp (chứ không bị CSVN hãm hiếp). Là đồng hương trên thuyền vượt biển ăn thịt nhau (chứ CSVN không ăn thịt chúng ta). Khi những trang sử tị nạn này đã được viết thành sách và đem bán, tác giả dùng chính "quang vinh" trong cuộc đời doanh nhân của mình như "một chứng nhân lịch sử" rằng NCQ CSVN không tàn độc không chà đạp nhân quyền, trái lại họ rất khoan hồng độ lượng đã biết dang tay đón nhận và cho người tị nạn cơ hội trở về làm ăn và trở thành giàu có trên quê hương xứ sở mà họ đã "nhằm lẩn hy sinh mạng sống của mình và gia đình" bỏ ra đi. Viết quyển sách này mục đích của bà ta không là viết những trang sử tị nạn mà là bôi xóa những trang sử tị nạn trong lịch sử tị nạn của người Việt đối với thế giới!

Là thành viên của Hội Doanh Nhân Việt Kiều kể từ ngày 15/6/2005 bà ta thực thi Nghị Quyết 36 của NCQ CSVN đó là nói với thế giới, rằng Việt Nam đang có tự do dân chủ, phủ nhận với thế giới việc nhà nước Việt Nam đàn áp bắt bớ các nhà dân chủ. Sách được viết bằng Tiếng Anh (chứ không viết bằng Tiếng Việt) để "chuyên đạt" với thế giới dụng mưu đen tối của những kẻ bà ta đang hợp tác làm ăn chung, thực thi đường lối phá hoại gây chia rẽ và phá tan sự đấu tranh cho nhân quyền của các nhà dân chủ trong và ngoài nước. Trong tinh thần của Ngày Quốc Tế Phụ Nữ, bà ta đáng được nhìn nhận là một người phụ nữ có trái tim vô cảm. Trên đôi bàn tay của người đàn bà doanh nhân này đang cầm bán một quyển sách rỉ máu.

Nhiều doanh nhân hợp tác làm ăn với nhà cầm quyền Việt Nam từ Việt Nam đi ra các nước, xây dựng công ty phòng ốc doanh nghiệp, đang dụng tâm len lách vào cộng đồng của người Việt tự do. Đáng tiếc có người trong chúng ta không thấy hoặc không can đảm từ chối gạt bỏ hạng người như thế. Hãy nhìn vào công việc họ làm để định giá trị cá nhân họ. Kèn kèn doanh nhân sẽ không có chỗ đứng trong cộng đồng người Việt hải ngoại bằng sách vở bài viết để tạo thế đứng cho mình. Chúng ta sẽ không lọt bẫy, rơi vào móng vuốt họ, để rồi vô tình ủng hộ dụng mưu đen tối trong kế hoạch phá hoại sự tranh đấu cho nhân quyền của những nhà dân chủ đang phải hy sinh cuộc đời trong bất hạnh tù tội oan nghiệt.

Cuộc đời sẽ rất thê thảm nếu chỉ có những người đàn bà giỏi luồn cúi len lách dùng lời ngọt ngào để thực thi dụng mưu của mình. Cuộc đời cũng đã cho thấy nhiều người đàn bà thiếu cận đã vì tiền bạc danh vọng bôi nhọ tiếng tăm nhân cách của người đàn ông trong cuộc đời mình. Nhưng cuộc đời cũng đã cho thấy có những người đàn bà không tự nói đẹp về "sự thánh thiện" của mình để cho thấy mình là người tu hành, không khéo léo vẽ rồng vẽ phụng quanh cái tội của mình, để cho thấy mình giàu mình giỏi, không tự mình viết về cái tội "trong sáng" mới chính thực là trong sáng, là những vị Bồ Tát giàu tình người đem tình thương và an vui đến cho người nghèo khó.

Người đàn bà đáng trân trọng sau lưng người đàn ông đáng kính:

Là quả phụ của Bác sĩ Nguyễn Văn Thế, nguyên Trung Tá Y Sĩ Trưởng Sư Đoàn TQLC của QLVNCH. Bác sĩ Nguyễn Văn Thế là một vị bác sĩ được các anh chị em homeless ở khu Bolsa, Little Sài Gòn kính trọng gọi là Cha Già hay vị Bồ Tát Thời Đại. Ông vừa tạ thế ngày 21 tháng 2 năm nay, để lại người vợ bệnh tật ngồi xe lăn. Bà là người phụ nữ ủng hộ các việc làm của BS Nguyễn Văn Thế qua bao năm tháng

dài ông dùng tiền cấp cho những người nghèo đói vô gia cư. Những người này khi bị bệnh đã được ông chữa trị không lấy tiền tại phòng mạch của ông. Sau khi trị bệnh, ông còn cho họ thuốc men và tiền mua thức ăn. Với số người có khi lên đến vài chục đã đến phòng mạch của ông nhận chữa trị miễn phí và còn được cấp tiền mua thức ăn như thế nhiều lần, số tiền ông chi ra ròng rã suốt bao nhiêu năm trời không phải là số tiền nhỏ. Những việc làm của một người giàu từ tâm và thương người như ông, sẽ không thực hiện được tốt đẹp nếu không có sự ủng hộ sự đồng tâm đồng ý của vợ ông. Những tấm lòng nhân đức như của hai ông bà Bác sĩ Nguyễn Văn Thế làm cuộc đời đẹp và cho con người bất hạnh niềm vui và hy vọng. Ông là một vị Bồ Tát và khi ông từ giả cõi đời đã để lại nhiều tiếc thương cho thân hữu và các người không nhà cửa đã từng nhận ơn huệ của ông. Bên cạnh vị Bác sĩ giàu tình người là người phụ nữ có tấm lòng rất đẹp, phu nhân của bác sĩ Nguyễn Văn Thế. Nhân Ngày Quốc Tế Phụ Nữ xin được nói đến bà với tất cả tấm lòng thành kính ngưỡng mộ.

Người phụ nữ và thời cuộc.

Nhìn lại những diễn tiến trong thời gian vừa qua, từ cuộc tổng nổi dậy tại Tunisia, Ai Cập để lật đổ những chế độ thối nát tàn rữa do độc tài tham nhũng phát xuất từ lòng tham của người đàn bà. Nhìn lại Việt Nam, chúng ta hãnh diện cho những vị anh thư của đất nước điển hình như LS Lê Thị Công Nhân, Trần Khải Thanh Thủy... Chúng ta có bốn phạm bảo vệ những người phụ nữ tranh đấu cho bất công của một chế độ, xả thân cho miếng cơm manh áo và sự an nguy của người khác. Ngày Quốc Tế Phụ Nữ xin chân thành gửi cánh hoa tinh thần thơm ngát đến LS Lê Thị Công Nhân, Trần Khải Thanh Thủy và những phụ nữ đang tranh đấu cho quyền làm người để san bằng bất công trong xã hội, để không còn những kẻ bóc lột lương dân gây cho dân đời sống nghèo đói thất học và phung phí công quỹ trong sự xa xỉ vô nhân đạo của cá nhân có quyền lực trong tay. Những người phụ nữ chân chính đáng trân trọng của Việt Nam là những cành Hoa Sen Hoa Lài Hoa Dân Chủ làm ấm thân và tâm nam giới các thế hệ Việt Nam.

TRẦN VIỆT NHÂN

Ngày Quốc Tế Phụ Nữ
3 năm 2011

8 tháng